

essència estimadíssima en perfumeria. Tota la planta conté un alcaloide descobert per Boullay, la *violina*, anàloga a l'*emetina*, de l'*ipeacuana*, y que, com ella, és emètica y se considera com únic principi actiu de tota la planta, flors, fulles, arrels y tronch. Las fulles entren en l'ungüent de Populeon.

Soubeyran no dona gran importància a la substitució de la *V. odorata*, L., per las *V. lutea*, Smith., y *V. calcarata*, L., y tampoch creu necessaria l'operació de tractar els pètals de las flors ab aigua bullenta a fi de separar el principi colorant vert, quan ab ells vol preparar-se l'aixarop. Lo que sí és precis tenir en compte és no usar pera dita preparació aigua ab sals calcàries.

La part subterrània de la planta consta de rizoma o talló radican y arrel. Se diferencian l'un del altre: el rizoma és més groixut, té mèdula, presenta al microscopi grossos feixos fibro-vasculars separats per amples zones de radis medulars, de manera que'l tall transversal té una figura pentagonal ab un manat de feixos a cada vèrtice. Es anellat, ab senyals de tallos y arrels. L'arrel és llisa o lleugerament estriada longitudinalment y és més llarga.

Las fulles donan un extret moll, d'olor picant semblant al de belladona, y color fosch. El de las arrels és més groch y menos aromàtic.

Cazin la recomana ab empenyo, sobre tot pera'ls nens y personas delicadas d'estómac, en febres mucoses y en la disenteria esporàdica y endèmica. L'usava dit metge, en polvo y en infús, a la dosis de 1 a 4 grams del primer, o bé infundida o en decuit aquós. Igualment essent emètica y diaforètica, l'usan els metges contra'ls romadissos y constipats acompanyats de tós.

Evidentment l'indicació d'un succedani més o menys potent de la famosa arrel d'*ipeacuana* té la seva importància, mes quan aquell és indígena y pot tenir-se y manejar-se fàcilment, encara que de molt bon tros no sigui tant eficaç. Y un cop donada als medicaments vege-

tals l'importància que realment tenen y que pot-ser ha sigut una mica massa oblidada, no cap negar que de medicaments com aquest ne trobarem molts en la nostra Flora. Exemple d'això és la modesta arrel de violeta, avuy completament en mans del vulgo.

ANTONI NOVELLAS Y ROIG

Barcelona, Abril de 1901

SECCIÓ OFICIAL

Sessió del 10 de Mars de 1901. — Oberta la sessió pel senyor President, D. Antoni Novellas, el secretari llegeix l'acta de la sessió anterior, que és aprovada. El soci de torn Sr. Mas de Xaxars dona lectura a son treball sobre'ls insectes agafats a l'hivern, citant algunas especies importants de Barcelona y San Feliu. Són admesos com a socis numeraris els senyors Rosend Fàbregas y Joseph Amargós; y, com a protectors, D. Antoni Llorens y el Dr. D. Joan Palou, prebere. El Sr. Alsina y Melis proposa a tots els socis que procurin recullir els noms vulgars de plantes, insectes, etc., perquè en els diferents treballs, al costat del nom científic s'hi pugui posar aquell. S'acorda publicar el número 3 del BUTLERÍ a últims de Mars. No haventhi res més que tractar, el senyor President aixeca la sessió a la una. — *El secretari*, JOSEPH MALUQUER Y NICOLAU.

Sessió del 17 de Mars de 1901. — Oberta la sessió baix la presidència del Sr. Novellas, el secretari llegeix l'acta, que és aprovada. Es nombra soci numerari al Dr. D. Joan Comabella, protector a don Manel Martorell, y corresponent a Targa a Fray Maria Joseph, cistersense. S'acorda enviar un ofici nomenant socis protectors als Excms. Srs. Marquès de Samà y D. Eusebi Güell. Es passa a elegir consell de redacció, resultantne'ls Srs. Antoni Novellas, Joseph Mas de Xaxars y l'infrascrit. S'acorda formar una llista de totas aquellas personas de Catalunya que puguin proporcionar datos sobre alguna part de l'Historia Natural, que aniràn